

Des de l'ostracisme injustificat

FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA DE CAMBRILS. La Grande Chapelle. Schola Antiqua. Dir.: Albert Recasens. Victoria: *Officium defunctorum*.

CAMBRILS (PARRÒQUIA DE SANTA MARIA). 25 DE JULIOL DE 2008.

per X. Ch.

El Festival de Cambrils d'enguany es va inaugurar amb un concert molt especial, d'homenatge a un cambrilenc il·lustre, Àngel Recasens, director i pedagog de reconegut prestigi internacional i impulsor d'iniciatives valuosíssimes per a la salut musical del nostre país: va fundar el Conservatori de Música de Vila-seca i 5 escoles municipals de música a les comarques tarragonines; també va fundar i dirigir durant 12 anys el Cor Sant Esteve de Vila-seca, un dels millors cors de veus blanques que hi ha hagut a Catalunya, i va ser l'impulsor de cursos i festivals in-

ternacionals de música, com aquest de Cambrils, que enguany arriba a la 34a edició. I aquest concert, coincidint amb el primer aniversari de la seva mort, volia ser un digne i merescut reconeixement a una figura cabdal i també controvertida.

El concert, a més, el protagonitzava La Grande Chapelle, el prestigiós conjunt de música antiga que Recasens va fundar i dirigir a Bèlgica durant l'última etapa de la seva vida, en col·laboració amb el seu fill, el musicòleg i també director Albert Recasens, que va dirigir aquest concert. L'obra interpretada era una de les preferides per

l'homenatjat: el *Requiem* de T. L. de Victoria. El concert proposava una reconstrucció de l'ofici de difunts tal com es feia als segles XVI i XVII, amb l'alternança del cant gregorià i la polifonia de Victoria. Tots els fragments monòdics van ser cantats per l'Schola Antiqua, un magnífic conjunt dedicat al cant gregorià que dirigeix Juan Carlos Asensio. El concert es va desenvolupar sense interrupcions i en una suggerent penombra que propiciava el recolliment, la concentració, la perfecta captació de tots els detalls de la música, i n'accentuava la solennitat i l'emoció.

I si la proposta era d'un exquisit rigor musicològic, la interpretació va ser impecable: La Grande Chapelle es va presentar amb sis veus solistes d'un altíssim nivell vocal, de timbre cristal·lí, ho-

mogeni i altament expressiu, amb una magnífica penetració i un absolut domini expressiu, que van propiciar moments d'una intensitat dramàtica especial, com el *Domine Iesu Christe*, l'*Agnus Dei* o el motet *Versa est in luctum*, profundament conmovedor. L'Schola Antiqua va cantar els fragments de gregorià amb un so bellíssim, natural però vellutat i rodó, i amb una gran atenció a tots els detalls i les inflexions d'una monòdia que es va revelar més rica que mai.

El producte musical ideat i dirigit per Albert Recasens, fill de l'homenatjat, va ser rodó i d'un altíssim nivell, digne dels millors escenaris del món. Per això és tan difícil d'entendre la nul·la presència que La Grande Chapelle té, des de la seva creació, al nostre país.